

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii - www.velehrad.org.uk

prosinec/december 2009

číslo 14

Vánoce v roce krize a 20. výročí pádu komunismu...

Za časů Otce Langa blahé paměti, ještě před pádem komunismu, vyzařoval předvánoční Velehrad pro mnohé londýnské Čechy a Slováky kouzlo opravdového domova. To, které je v cizině tak těžké nalézt a to často i tam, kde to zakotvení v novém domově emigrace je už po letech docela vyhovující. Stromček a jesličky, čili Betlém, navodily ono kouzlo hned po vstupu a vůně výrobků „pečících brigád“ našich paní zaúčtovaly podmanivě i na čich návštěvníka. Předvánoční bazar pak nabídl i požitky vizuální a chuťové a koledy při mši v kapli přiměly často kolemjdoucí Angličany zastavit se na chodníku na Ladbroke Square a s potěšením se do nich na chvíli zaposlouchat. V těch letech se v předvánočním čase konala adventní rozjímání i vánoční besídky české doplňovací školy pod vedením nedávno zesnulé paní učitelky Aleny Kaucké a její dcery Jany a hlásky dětí pyšně předvádějících rodičům pásmo básniček či říkanek v mateřském jazyku se mísily s hrou na hudební nástroje či zpěvem a opět se linuly budovou i do ulice. Děti pak dostaly malé dárečky od Mikuláše a mohly si také vybrat boty, o jejichž přisun se starali naši Baťováci z Tilbury. A kdo pak byl tehdy sám a zažil na Velehradě

štedrovečerní večeri a půlnoční v kapli, v kruhu těch, kteří to měli blízko či přijeli automobilem, neb veřejné dopravy v ten čas nebylo, mohl se pak po krátkém posezení vracet domů v opravdu jásavé vánoční náladě. Ti starší tehdy na tu chvíli mladším suplovali otce a matky a ti nejstarší zas babičky a dědečky a Otec Lang byl nejen knězem, ale i představitelem autority dědictví otců daleké vlasti. To vše ale bylo ještě v časech kdy děti dostávaly jen pár dárečků a vážily si jich, kdy bylo dost času na povídání a zpívaly se u stromčku a Betléma koledy a vzpomínalo na časy ještě dávnější, kdy komercializace a křečovitá sekularizace Vánoc byly stejně jako morální relativismus a z něj odvozená politická korektnost omlouvající appeasement zla, ještě zcela neznámé. Ano, namítnou mnozí, exil byl do značné míry aktivizován existencí totalitárního režimu ve vlasti a Británie se zdála jaksi stále být onou zemí fair play, za jejíž svobodu, stejně jako za tu naši, cedili ve válce krev naši letci a vojáci. To ostatně dokazovaly mnohé akce Britů, pomoc, které se nám dostávalo i jejich účast na našich demonstracích.

Nyní je naše vlast svobodná a zpět v Evropě, jejíž unie by jinak byla kdysi také spoluzakladatelem a mnohé se změnilo. Češi a Slováci sice dál kráčí bok po boku, ale už ne ve společném státě a obtíže návratu k demokracii doma nás velmi iritují, i když se morální bahno dalo po čtyřech desetiletích komunismu čekat. >>>>>>>>>

Správní výbor londýnského Velehradu zve spolu s pomocníky a aktivisty české a slovenské komunity všechny krajany na

TRADIČNÍ PŘEDVÁNOČNÍ TRH

v prostorách Velehradu v neděli 13. prosince od 11ti do 19ti hodin

VÁNOČNÍ OZDOBY A PŘÁNÍ, SKLO, KNIŽNÍ BAZAR, CUKROVÍ, PERNÍČKY, KOLEDY, OBČERSTVENÍ, SVAŘENÉ VÍNO, POSEZENÍ S PŘÁTELI V PŘEDVÁNOČNÍ ATMOSFÉRE, ZÁBAVA PRO DĚTI (VÝROBA OZDOB A MALOVÁNÍ PERNÍČKŮ) A DALŠÍ

Přijďte a přiveďte přátele !

Další informace: 0207-727 7849

Vánoce v roce krize a 20. výročí pádu komunismu... *(pokračování ze str 1)*

Mnozí z nás mají nyní dva domovy a tráví čas v Česku či na Slovensku i zde a volného času na komunitu je při peripetiích existenčního zápasu dost málo. Dvacet let po pádu komunismu a dva roky po odchodu Otce Langa na věčnost, se však přesto mnozí z nás opět snaží o zachování oné sjednocující role Velehradu a podle rostoucí návštěvnosti velehradských akcí se zdá, že se to daří. Nemáme sice kněze, avšak Otec Lang je jistě symbolicky s námi a snad nám vyprosí i nástupce. Není dost prostředků, ale hospodářská krize nás ještě nesrazila na kolena a občas dokonce vítáme onen vynucený návrat ke střídmosti, k šetření a k nežítí na dluh i k omezení komercializace, který je nyní znát na zdejších ostrovech. Možná je to také tím, že když je hůř, lidé k sobě mají blíže. Ujijme si proto v rodinách i mezi přáteli -- a také na velehradských akcích -- toho slavnostního kouzla vzpomínky na onu první vánoční noc narození malého Ježíška v Betlémě před více než dvěma tisíci lety a zachovejme si také ony různé tradiční vánoční zvyky z rodiny. A vstupujme pak do Nového roku 2010 s obnovenou snahou pomáhat si navzájem a udržovat ducha velehradské pospolitosti tak, jak se nám to, jak už řečeno, začíná v poslední době opět dařit. /jn/
PS: A radostné a požehnané Vánoce a mnoho naděje do Nového roku přejí všem čtenářům Z(s)pravodaje také členové Správní rady Velehradu (trustees) i členové jeho pomocného výboru...

Čeští prezidenti Klaus a Havel navštívili krátce Londýn...

V listopadu navštívili Londýn prezident České republiky Václav Klaus i jeho předchůdce Václav Havel. Prezident Klaus přiletěl na pozvání známého Reformního klubu, kde 12. listopadu přednesl přednášku ke 20. výročí pádu komunismu a setkal se také s vůdcem Konzervativní strany Davidem Cameronem. Václav Havel se v Londýně 4. listopadu zúčastnil vzpomínkových akcí na zhroucení komunismu ve střední a východní Evropě, zejména pak diskuse na téma „20 let po pádu Železné opony: splnily se naše sny?“, uspořádané v London School of Economics ve spolupráci se velvyslanectvími České republiky, Polska, Maďarska, Německa a Slovenska. Diskusi monitoroval autor známé knihy „Nová Studená válka“ a bývalý středoevropský korespondent týdeníku The Economist Edward Lucas a zúčastnili se jí také expremiéři Slovenska a Polska Ján Čarnogurský a J.K. Bielecki, spolu s exministrem zahraničí Maďarska a bývalé NDR Jeszenskym a Meckelem. Velvyslanec Žantovský s chotí pak uspořádali na počest manželů Havlových setkání s řadou pozvaných britských a českých osobností. *(podle info velvyslanectví)*

Adventná príprava s filmom!

**5. 12. 2009 od 11.00 do 17.00 hodín, Velehrad
22 Ladbroke Square, W11 Všetkých pozývame!**

Názov „adventná príprava s filmom“ môže niekoho na prvý pohľad prekvapiť a vyvolať nepochopenie ako medzi častými návštevníkmi kín tak medzi častými návštevníkmi duchovných cvičení a rekolekcií. Film predsa pre mnohých znamená formu ľahkej zábavy a rekolekcie sú výzvou k hlbokému duchovnému zážitku.

Môžeme vôbec z profánneho filmu čerpať duchovný úžitok? Filmy nám môžu poslúžiť, keď si chceme položiť otázku, ako sme doposiaľ žili; keď chceme novo zorientovať náš život, ak sa chceme hlbšie ponoriť do tajomstva evanjelia, ktoré sa nám častým čítaním či počúvaním zdá už trochu ploché a suché.

Niekedy sa stane, že sa na filmovom plátne stretávame akoby zo scénami z vlastného života, na ktoré sme dávno zabudli. Alebo sa film môže stať kľúčom k doposiaľ neprebádaným komnatám nášho vlastného vnútra. Obrazy a zvuky sa môžu vryť hlboko do duše a byť takto účinnejšie ako slovo.

Vo filme *Children of Men* (Potomkovia ľudí, réžia: Alfonso Cuarón, Veľká Británia, 2006, 109 min) sa ocitneme v roku 2027: „Už devätnásť rokov sa nenarodilo ani jediné dieťa. Svet podlieha beznádeji a anarchii a po čim ďalej zúfalejších pokusoch o nájdenie a odstránenie príčiny neplodnosti ľudstva sa čaká už len na zázrak.“

V dvoch blokoch, pri ktorých sa budeme venovať biblickým správam o narodení Ježíša Krista (dopoludnie) a filmu Children of Men (popoludní), sa budeme snažiť prísť na to, čo pre nás znamená tajomstvo Vianoc.

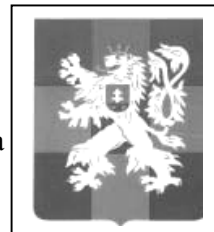
Spoločné schéma ignáciánskej práce s Písmom a s filmom:

1. **Príprava.** Zaujatie vhodného telesného postoja, prípravná modlitba.
2. **Modlitba zmyslov.** Vnútorým zrakom si prehrať dej biblického čítania či filmu. Vnímať osoby, deje, dialógy, miesta, nálady a iné „kulisy“.
3. **Zastaviť sa u vybraných scén.** U tých miest, ktoré ma najviac oslovili, sa zastaviť a vnoriť sa do nich tak dlho, pokiaľ „dávajú šťavu“. Pokiaľ nejaká scéna u mňa vyvolala bolesť, radosť či zlosť, uvedomím si tieto pocity a dovoľm si ich naplno prežiť.
4. **Záverečná modlitba.** To, čo som pred chvíľou prežil, predložím Bohu. Rozprávam sa s Ním, ako sa rozprávajú dvaja dôverne známi priatelia.
5. **Zdieľanie.** Podelím sa so svojím zážitkom v skupine. Obohatím svojho bližného svojou duchovnou skúsenosťou a nechám sa obohatiť jeho duchovnou skúsenosťou.

Rezervácia miest: 020-727-7849 (Velehrad)

Za generálmajorem Miloslavem Kašparem...

Naší komunitu opustil 4. listopadu jeden z jejich po řadu desetiletí nejobětavějších členů. Ve věku 95ti let zemřel v Moulsfordu (Oxon) na zápal plic válečný veterán, generálmajor Miloslav Kašpar, důstojník První československé obrněné brigády ve Velké Británii, dlouholetý předseda Československé obce legionářské v zahraničí a redaktor jejího časopisu *Osvobození*. Mezi Čechy a Slováky byl oblíben i coby neúnavný účastník demonstrací proti komunistickému režimu. Nezapomeneme na to, jak vždy hrdě třímal prapor Obce legionářské, o což se dělil s kolegou plk. Vrdlovcem před velvyslanectvím či během pochodů Londýnem o výročích sovětské okupace.

Narozen v Praze Holešovicích, Míla Kašpar, jak jsme mu říkali, absolvoval vojenskou vysokou školu v Hranicích a po nacistické okupaci odešel přes Polsko do Francie a dál do Británie. Tam vstoupil do řad První čs. obrněné brigády pod velením generála Lišky, která se po spojenecké invazi proslavila boji v Normandii a obléháním nacistické pevnosti-města Dunkirk. Jako zpravodajský důstojník pak Kašpar sloužil v generálním štábu čs. armády, byl vyznamenán prezidentem Benešem a působil jako profesor Vysoké školy válečné. Během únorového komunistického puče byl mezi prvními postaven mimo službu a o dva týdny později už znovu odcházel „přes kopečky“ Šumavy z vlasti. Na Západě pomáhal Miloslav Kašpar uprchlíkům a pracoval pro francouzskou a britskou tajnou službu. Usadil se v Británii, kde nakonec pracoval ve firmě s elektrickými zařízeními. Neúnavně se také účastnil práce Obce legionářské a kromě redigování *Osvobození* pomáhal v roce 1974 na Velehradě spolu s majorem Šiklem se zakládáním měsíčníku Naardenského hnutí *Londýnské listy*. V roce 1981 byl zvolen předsedou Obce legionářské. Po zhroucení komunismu byl r. 1994 povýšen prezidentem Havlem do hodnosti generála ve výslužbě. Miloslav Kašpar po sobě zanechává manželku Paulette a tři syny s vnoučaty. Čest jeho památce! /jn/

Ve Skotsku odhalen památník našim výsadbářům

Ve skotském městečku Arisaig (západní pobřeží Inverness shire) byl 11. listopadu slavnostně odhalen pomník čs. výsadbářům, kteří se tam za války v letech 1941-43 účastnili výcviku coby agenti zvláštních operací. Po absolvování výcviku byli 138. peruti RAF pro zvláštní nasazení -- ve které také létalo 24 našich letců pod velením legendárního Leo Anderleho, DFC -- nasazováni v týlu nepřítele. Mezi absolventy výcviku také patřili výsadbáři Jan Kubiš a Jozef Gabčík z akce Anthropoid, tedy atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha, kteří byli vysazeni posádkou F/Lt Ronalda Hockeye 28. prosince 1941, stejně jako skupiny Silver A (Bartoš, Valčík, Potůček) a B (Zemek, Škácha). Heydrich po atentátu 27. května 1942; podlehl zraněním a nacisté rozpoutali represe a vyvraždili Lidice a Ležáky. Výsadbáři byli nakonec zrazeni a podlehli v boji. Pomník odhalil poslanec George Reid, expředseda skotského parlamentu a je určen i hrdinům, jejichž pozůstatky nebyly nalezeny. /jn/

Z projevu Václava Havla k poslancům Evropského parlamentu

Bývalý prezident České republiky Václav Havel přednesl 12. listopadu významný projev k poslancům Evropského parlamentu u příležitosti dvacátého výročí pádu komunismu. Z oceňovaného projevu, vyjímáme dvě části. V první Havel radí co vyžaduje boj proti totalitním režimům; ve druhé, co by měla Evropa dělat, aby opět inspirovala svět.

„Především jasnou a jednoznačnou solidaritu se všemi, kdo dnes kdekoli na světě totalitním či autoritativním režimům čelí. Žádné hospodářské či jiné partikulární zájmy by neměly takové solidaritě bránit. I malý, nenápadný a dobře míněný kompromis může - byť třeba až po delším čase a nepřímou - mít své osudové následky. Zlu nelze ustupovat, neboť každého ústupku ze samé své podstaty využije ve svůj prospěch. S politikou appeasementu má ostatně Evropa neblahé zkušenosti. Svobodomyšlným lidem či hlasitě promlouvajícím svědkům poměrů v Severní Koreji, Barmě, Íránu, Tibetu, Bělorusku, na Kubě či kdekoli jinde může naše podpora pomoci víc, než si myslíme.“

„To všechno je ovšem možné jen za předpokladu, že se začne cosi proměňovat v samotné duši soudobého Evropana. Měl by být - tvář v tvář nejnovějším objevům kosmologie - přece jen trochu pokornější, měl by myslet na to, co bude, až zemře, sklánět se před tajemstvím vesmíru a bytí samotného, zkrátka vztahovat se opět víc - tak, jak tomu bývalo v prvních fázích evropského vývoje - k věčnosti a nekonečnu. Měli bychom vážně myslet na to, že nic, co se stalo, se nemůže odestát, že všechno se kdesi - byť jen v podobě letícího světla - pamatuje, a že nic se proto navždy neodpouští.“ Tolik Václav Havel. Není opravdu divu, že projev vyvolal tolik pozornosti. /jn/

* **PO UZÁVĚRCE** oznámila česká rozvědka, že důvodem, proč před budovou Svobodné Evropy v Praze, vedle muzea na Václavském náměstí, stával obrněný transportér, byl odhalený pokus o útok tajné služby DGI iráckého diktátora Saddáma Hussejna na budovu. Měli použít protitankovou střelu, šest samopalů, 11ti pistolí a 2000 nábojů, což vše agenti přivezli v diplomatickém autě. Útok (jistě s mnoha mrtvými v budově i okolí) měl Saddam nařídit v r. 1999 a měl být jedním ze tří připravovaných teroristických útoků v Praze, včetně útoku na židovské objekty.

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE?

www.velehrad.org.uk Vám nabízí mnoho důležitých i zajímavých informací

Krátké ohlédnutí za 20ti lety od svatořečení Anežky České

Před dvaceti lety, 12. listopadu 1989, dosáhla velká postava našich duchovních dějin Anežka Česká koruny svatosti a o pět dní poté zahájil policejní zásah proti studentské demonstraci na Národní třídě události „sametové revoluce“. Zdá se, jako by Anežčiny prosby v nebi „otevřely“ pro naši zemi cestu k návratu svobody po čtyřiceti letech útlaku.

Takové přesvědčení tehdy skutečně panovalo. Mluvílo se o „anežském zázraku“. Pokud se rozhlédneme i po dalších státech východního bloku, zjistíme, že křesťané napříč konfesemi stáli často na počátku hnutí, která zde vedla ke zhroucení totalitního systému, a že byli aktivními aktéry celého procesu. Zvláště výrazně to platí o katolické církvi v sousední bývalé NDR. Svět také uznává nezastupitelnou roli osoby papeže Jana Pavla II., který svými jasnými postoji zásadně přispěl k pádu komunistického systému.

Nelze nevidět, že velkým znamením vzrůstající odvahy věřících v našich zemích byla již pouť u příležitosti jubilea sv. Metoděje na Velehradě v létě 1985, velké masové poutě na různá slavná poutní místa na Slovensku, vyhlášení Desetiletí duchovní obnovy kardinálem Františkem Tomáškem o dva roky později a souběžně s tím šířená petice za náboženskou svobodu, kterou podepsalo více než 600 000 nejen věřících signatářů, či rozeznání pokojné svíčkové demonstrace vodními děly v Bratislavě v březnu 1988. Odjezd více než dvanácti tisíc poutníků za železnou oponu, aby mohli být přímo svědky římského obřadu svatořečení – jakási paralela k mohutnému „exodu“ východních Němců na Západ několika směry – to bylo pak již jen dalším potvrzením toho, že chatrné základy „stavby komunismu“ se začínají rozpadat i u nás. Lidé u nás doma tehdy mohli také poprvé vidět přímý přenos z náboženské slavnosti z Říma, který byl nepochybně velkým svědectvím i pro mnoho nevěřících spoluobčanů.

Slavná bohoslužba na poděkování za svatořečení Anežky České ve svatovítské katedrále po Tomáškově návratu z Říma v sobotu 25. listopadu a jeho slavná věta před přeplněnou katedrálou „V této důležité hodině zápasu za pravdu a spravedlnost v naší zemi jsem já i katolická církev na straně národa!“ – to byl jasný signál, že katolická církev a její představitelé stojí za „sametovou revolucí“. Z této mimořádné bohoslužby se pak odcházelo na slavnou manifestaci na Letenskou pláň moderovanou podobně jako v řadě dalších listopadových dní tehdejším disidentem P. Václavem Malým. Byla to první manifestace, kterou v přímém přenosu vysílala televize. Z toho je patrné, že události „sametové revoluce“ jsou těsně spojeny se svatořečením Anežky Přemyslovny a že katolická církev s nimi byla velmi aktivně a účinně spojena.

Časový odstup dvaceti let od pádu železné opony nabízí

také vhodnou příležitost k ohlédnutí zpět nejen pro společnost, ale i pro nás věřící, pro celou církev. Po dvaceti letech můžeme s velkou vděčností říci, že z hlediska civilní společnosti byly vytvořeny základy demokratického politického systému, otevřené a pluralitní společnosti, svobodné ekonomiky a rozvíjení možností, plynoucích z našeho opětovného zakotvení v systému euroatlantické spolupráce.

K uspokojení ze směru a postupu vývoje však máme určitě daleko. Postupně se z naší společnosti začal vytrácet pocit jednoty a mezilidské sounáležitosti, který nás provázel v euforických listopadových dnech. Cíle transformace se bohužel orientovaly podstatnou měrou na materiální sféru a proměny morálního klimatu a náprava devastace hodnot nebyly považovány částí tehdejší vládnoucí garnitury za prioritní, a tudíž chyběla vůle je pojmenovat a řešit.

Snaha po obecném blahu byla podřizována partikulárnímu zájmu vlivných zájmových a lobbistických skupin, a to na všech úrovních a ve všech oblastech. Klasickým dokladem nepochopení šance, kterou „sametová revoluce“ poskytovala, a naléhavých potřeb, které náš další vývoj, pokud měl vést k pozitivnímu cíli, naléhavě požadoval, je výrok Václava Klause, pronesený při 5. výročí listopadu 1989: *„Musím říci, že jsme za krátké pětileté období uspěli v přeměně naší země na svobodnou společnost a tržní ekonomiku. ... Nic víc nebylo třeba provést. Někteří lidé však chtějí použít konce komunismu k vytvoření něčeho více než 'pouze' svobodné společnosti. Tito lidé s naší vizí světa nesouhlasí. Nestačí jim, abychom zde měli občany svobodné, chtěli by zde mít i občany lepší. Tváří se, že vědí, jak nás polepšit, co je s námi špatného a proč. Jsme jim příliš materialističtí, příliš egoističtí, příliš krátkozrací, příliš do sebe zahledění. Osvobození člověka od nejrůznějších pout nepovažují za dostačující. Chtěli by transformovat nejen společenské instituce a pravidla jejich fungování, ale i nás samotné.“*

Tehdy jsme netušili, jak nešťastný tento pohled je. Jeho katastrofální důsledky vidíme jasně na dnešní situaci. Nepochopené a neřešené problémy postupně narůstaly jako choroba postupující bez viditelných znaků organismem, aby pak najednou a zdánlivě nečekaně udeřila. Není tedy divu, že dnes stojíme před takovými důsledky, jakými jsou ideové vyprázdňování české politiky, chybějící etické mantinely pro politickou i ekonomickou sféru a nezdravé tendence prosadit primárně ekonomické zřetele i do veřejné sféry či vzdělávání. Důsledky takového počínání nám názorně ukazuje v poslední době aféra na Západočeské univerzitě, pokud zmíníme jen jeden >>

Krátké ohlédnutí za 20ti lety od svatořečení Anežky České (ze str 3)

konkrétní případ z velké řady dalších. Mezi občany se pak právem vzrůstá nedůvěra k politice, k fungování a vymahatelnosti práva, poukazuje se na projevy korupce, dosahující stále větších rozměrů, čelíme vzrůstajícím projevům extremismu, který chce neutěšenou situaci řešit násilím, i všeobecné skepsi vůči dalšímu společenskému směřování a velkému odcizení občanů od veřejných záležitostí. Hluboká analýza situace a hledání východisek se nekoná. Skutečné pochopení příčin a nalézání řešení při současném způsobu společenského a politického myšlení, který působí už po 20 let, je v nedohlednu. Takže se jen bezmocně potácíme od mantinelu k mantinelu.

Někdy se objevují tvrzení a výčitky, že ani katolická církev nenaplnila očekávání, která s ní byla při revoluci spojena. Položme si však otázku: Naplnila se očekávání, která si od revolučních změn slibovala i většina společnosti? Dostali jsme jako občané často proklamovaným heslům, že pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí? Musíme jistě uznat, že podobné výtky církvi mají do určité míry pravdu. Změny v oblasti duchovní a morální nejsou a nemohou být výsledkem vnějších změn systému, nadekretování, ale organického růstu, který je dlouhodobým procesem. A pak je tu třeba spolupráce všech. Nemůžeme popřít, že církev žijící pod tlakem a přísnou kontrolou totalitního režimu, nebyla schopná se připravit na působení v nové době, kterou nikdo neodhadoval a netušil... Nelze však přehlédnout, že se církev po roce 1989 aktivně angažuje v oblastech, které jsou ceněny i nekřesťanským prostředím – v sociálních službách (charita), ve školství, v nabídce aktivit pro mládež, v duchovní službě v armádě, v sociální práci ve vězení, v nemocnicích, v hospicovém hnutí vzniklém v církvi. Kritikům církve se však poměrně rychle podařilo vytvořit myšlenkovou asociaci, že se při vyslovení pojmu „katolická církev“ okamžitě vybavilo téma „církevní majetek“.

Demokratický systém nebyl schopen za dvacet let vyřešit bezpráví, která komunismus způsobil – spíše se zdá, že je kryje – a nastolit i zde právo. V proticírkevních kampaních pak byly využity i zasuté stereotypy z minulých dob, prezentující katolicismus jako cizorodý prvek v české společnosti. Pod hesly o chamtivosti církve se však skrývala i touha některých politiků a jiných veřejných činitelů po rychlém získání

materiálních výhod, takže se dá říci, že platilo rčení „zloděj křičel: chyťte zloděje“.

Je však rovněž třeba otevřeně přiznat, že církev nedokázala mnohdy najít způsob a jazyk, který by srozumitelně oslovil duchovně vyprahlé a nebo lhostejné okolí kolem nás, a nedokázala ukázat přívětivější tvář. Církevní obec se plně nevzpamatovala ze ztráty mnoha výrazných osobností, které mnohdy byly vězněny za nacismu i komunismu, a nedokázala často jejich ztrátu plnohodnotně nahradit. Mezi některými věřícími byl také po roce 1989 pod dojmem vývoje posledních let komunismu rozšířen názor, že křesťanství by mělo nahradit stávající ideologii a stát se vůdčí ideou, k níž se společnost přihlásí. Když to nenastalo, nastoupilo rozčarování, jehož plodem byl možná i trend budovat si znovu mentalitu ghetta. Díky tomu pak i klesala podpora církve ze strany společnosti.

Každá krize, i ta dnešní, má v sobě vedle mnoha negativ i výzvu ke změně, k obratu k lepšímu. Připomeňme si znovu odkaz přemyslovské princezny Anežky. Jsem přesvědčen, že k nám naléhavě promlouvá i přes propast několika staletí. Byla královskou dcerou a členkou mocného a vlivného rodu. Odmítla však výhody, které jí z této nepochybně i politicky vlivné pozice plynuly, a rozhodla se dobrovolně sestoupit z lesku a přepychu do „podhradí“ a zde sloužit potřebným. Není to obecná srozumitelná výzva a cesta ke společenské obnově?

Nechceme zde však stát se vztyčeným prstem a pouze moralizovat a kázat o společnosti, podléhající kultu novodobých zlatých telat. Svatý otec to při promluvě během modlitby nešpor v katedrále jasně formuloval slovy: „Církev – a opakovat to je užitečné – pro sebe nežádá privilegia. Žádá jen, aby mohla svobodně působit ve službě všem lidem, v duchu evangelia.“ Všechny problémy, které nás obklopují, jsou tak výzvou i pro nás křesťany, abychom se znovu nasadili pro posílení duchovních a morálních hodnot i v občanské společnosti. Velkým povzbuzením pro naši víru, příslibem naděje a výzvou pro sebedarující a nesobeckou lásku pro nás byla určitě zmíněná návštěva Svatého otce před pár týdny, která byla znamením možného nového začátku v putování církve naší současností. Je to výzva k partnerskému dialogu a společnému hledání i s agnostiky dnešní doby.

(Převzato z internetových stránek kardinála Vlka)

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLEMEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO

The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (<http://www.dvorak-society.org>) a další rád sdělí Tony Pook, Membership Secretary,
1 Lower Friargate, York YO1 9SL, Tel: 01904-642407 e-mail: membership@dvorak-society.org

Vybráno z naší velehradské korespondence...

Dobrý den! I have not been asked for a financial contribution to the production and mailing costs of receiving your newsletter for some time and would like to do so in view of all the improvements you have made, including an excellent website. If there is a form to complete and return, or alternatively a bank transfer payment method, I should be grateful for a copy/details.

Although I do not come along to events, I do hear from others about Velehrad developments and am pleased to see how things are going since the passing of Otec Lang. As one of his 'children', I have happy teenage memories of Sunday afternoons spent at Velehrad, before August 1968!

These days I am making the most of early retirement - travelling and enjoying time with my husband and friends plus seeing friends and family in Prague/CR. Long may it last! With very best wishes to you all, Maria Hughes

**3pm, Nov. 3, 2009
AD, EU, UK**

Objímáme Evropu
i tu sibiřskou ropu
Z pohraničí dvou světů
fandíme vždy rozkvětu
Jsme státeček maličký
zato veliké máme oči
A matička Evropa se
kolem nás
dnes po poledni zas
veletočí (Ivan Hartl)

Pozn. red.: Příspěvky dle uvážení neodmítáme. Buď šekem (payable to: St. Wenceslaus House - Velehrad), nebo převodem na konto banky: 6860 9299, sort code 60-15-33

Ivan Hartl přednášel pro SVU
na Velehradě 31.října...

Vážená paní Mullerová, rád bych Vám touto cestou zpětně poděkoval za poskytnuté ubytování i pomoc při mém pobytu v Londýně. Sice to vypadá, že jsem si z Londýna přivezl, kromě zážitků i prasečí chřipku, kterou právě prodávám - to ale ovšem nemění nic na faktu, že jsem si to výborně užil, získal cenné zkušenosti a nádherné vzpomínky. Doufám, že se opět někdy shledáme. S přáním pěkného dne a pozdravem, Jiří Hegar v.r."

Nenechte si ujít, aneb kultura v Londýně ve zkratce...

* Až do 11. prosince potrvá v European Commission Representation in the UK, 8 Storey's Gate, London SW1P 3AT (přeneseno z Riverside Studios, Hammersmith) výstava známého ilustrátora Petra Síse *The Wall: Growing up behind the Iron Curtain* zobrazující život mladých „pionýrů“ režimu, kteří všemu věřili... Info: České centrum, spoluorganizátor výstavy (0207-307-5180). České centrum také v prosinci spoluorganizuje festival českých filmů v Edinburghu a koncerty v Glasgow a Liverpoolu (Royal Liverpool Philharmonic pod taktovkou Tomáše Netopila).

* 12. prosince v 19.30 vystoupí v Barbican Centre holandský Royal Concertgebouw Orchestra pod taktovkou Marisse Jansonse a na programu bude *Smetanova Overtura Prodané nevěsta*, *Dvojkonzert pro dva smyčcové orchestry, piano a tympány Bohuslava Martinů* a Brahmsova Symfonie č.4 v E moll. Info: www.barbican.org.uk.

* 13. prosince v 15 hodin vystoupí opět v Barbican Hall Royal Concertgebouw Orchestra pod taktovkou Marisse Jansonse, tentokrát se sólisty Ricarda Merbeth (soprán) a Bernarda Fink (mezzosoprán) v provedení *Mahlerovy Symfonie č. 2 v C moll „Vzkříšení“*. Info: www.barbican.org.uk.

* Také 13. prosince v 11 hodin dopoledne vystoupí v Old Market, Hove, Sussex, Doric Quartet a zahraje mezi jiným *Janáčkův Smyčcový kvartet č.2 „Důvěrný dopis“*. Info: www.theoldmarket.co.uk

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít <http://krajane.radio.cz/>

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i nové informace o londýnském Velehradě

Máte dobré známé Brity, které by zajímalo dozvědět se více a pravidelně o Česku a Slovensku?

Seznamte je s British Czech and Slovak Association

Příští setkání „Get to know you“ se koná v Čs. národním domě, 74 West End Lane, NW6 dne 16. prosince mezi 19 a 23 hodinou

Podrobnosti o členství a programu na internetové adrese bcsa@bcsa.co.uk nebo na adrese BCSA, 643 Harrow Road, Wembley HA0 2EX, případně telefonicky na 0208-902-0328 či faxem 0208-795-4875

Sváté omše našej londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, najbližšia stanica metra London Bridge: Nedel' a 13.00 a 19.00

Sviatosť pokánia (svätá spoveď) - pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom.

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí dojet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, 74 West End Lane, čeká vytožené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 - 22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/ neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý. Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193
